

124

Besluit van 8 januari 1992, houdende regelen betreffende de veiligheid en het energiegebruik van gastoestellen en hun toebehoren (Besluit gastoestellen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 13 november 1991, VVP/P-U-692116, gedaan mede namens Onze Minister van Economische Zaken;

Overwegende, dat het, gelet op richtlijn 90/396/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 29 juni 1990 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake gastoestellen (PbEG L 196), noodzakelijk is regels te stellen ten aanzien van de veiligheid en het energiegebruik van gastoestellen en hun toebehoren;

Gelet op de artikelen 1, vierde lid, 4, eerste lid, onderdelen a en b, 8, onderdelen a, b en c, 11, 12, 13 en 14 van de Warenwet (Stb. 1988, 360) en de artikelen 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 21 van de Wet energiebesparing toestellen (Stb. 1986, 59);

Gezien het advies van de Adviescommissie Warenwet van 18 september 1991, nr. 14 398/(50) 5;

De Raad van State gehoord (advies van 13 december 1991, Nr. W13.91.0595);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 20 december 1991, VVP/P-692577 uitgebracht mede namens Onze Minister van Economische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. gas: elke brandstof die bij een temperatuur van 15°C onder een druk van 1 bar in gasvormige toestand verkeert;
- b. gastoestellen: toestellen bestemd of geschikt voor koken, verwarmen, warmwaterproductie, koeling, verlichting of wassen die, indien van toepassing, een normale watertemperatuur van ten hoogste 105°C hebben alsmede ventilatorbranders en voor dergelijke branders bedoelde warmtegeneratoren, en bij gebruik waarvan gas als brandstof wordt gebezigd;
- c. toebehoren: beveiligings-, controle- en regelapparatuur en onderdelen, met uitzondering van ventilatorbranders en voor dergelijke branders bedoelde warmtegeneratoren, welke bestemd zijn om in een

gastoestel te worden ingebouwd dan wel tot een gastoestel te worden geassembleerd;

d. normaal gebruik: gebruik waarbij gastoestellen,

1. op een juiste wijze zijn geïnstalleerd en regelmatig worden onderhouden overeenkomstig de instructies van de fabrikant;
2. worden aangewend met een normale schommeling van de gaskwaliteit en de gasdruk en;

3. overeenkomstig hun bestemming of op een redelijkerwijs te verwachten manier worden aangewend.

2. In afwijking van het eerste lid, wordt in dit besluit onder gastoestellen niet verstaan gastoestellen specifiek bestemd voor gebruik in industriële processen.

3. In dit besluit wordt, voor zover het berust op de Wet energiebesparing toestellen (Stb. 1986, 59), onder verhandelen verstaan: ten verkoop voorhanden hebben, ten verkoop aanbieden, verkopen, verhuren of afleveren.

Artikel 2

1. Het is verboden gastoestellen en toebehoren te verhandelen die niet voldoen aan de eisen gesteld bij of krachtens dit besluit.

2. Het is verboden gastoestellen en toebehoren te verhandelen anders dan met inachtneming van de voorschriften bij of krachtens dit besluit gesteld met betrekking tot de aanduiding en het bezigen van vermeldingen.

3. Het is verboden met gebruikmaking van de in dit besluit aangegeven aanduiding andere gastoestellen te verhandelen dan die waarvoor die aanduiding in dit besluit is voorbehouden.

Artikel 3

1. Gastoestellen en toebehoren dienen zodanig te zijn samengesteld en zodanige eigenschappen te hebben alsmede van zodanige vermeldingen te zijn voorzien, dat zij bij normaal gebruik van het gastoestel geen bijzonder gevaar opleveren voor de veiligheid van personen, huisdieren of goederen.

2. Gastoestellen en toebehoren moeten voldoen aan de in bijlage I opgenomen fundamentele voorschriften inzake de veiligheid en het doelmatig gebruik van energie van gastoestellen en toebehoren.

Artikel 4

Gastoestellen en toebehoren worden vermoed te voldoen aan het in artikel 3, tweede lid bepaalde, indien zij voldoen aan de door Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken daartoe aangewezen normen.

Artikel 5

1. Gastoestellen dienen door de fabrikant te zijn voorzien van de in bijlage II, onder A, bedoelde aanduiding.

2. De in het eerste lid bedoelde aanduiding mag uitsluitend worden gebezigd:

- a. na het verkrijgen van een EG-type-onderzoekcertificaat voor het desbetreffende type gastoestel, als bedoeld in het in bijlage III, onderdeel A, genoemde EG-type-onderzoek en zolang de vervaardiging van het type toestel geschiedt met inachtneming van één van de vier in bijlage III, onderdeel B, genoemde procedures inzake de vervaardiging van gastoestellen, dan wel,

b. na inachtneming van de in onderdeel C van bijlage III genoemde procedure inzake EG-keuring per eenheid, voor ieder gastoestel afzonderlijk.

3. Toebehoren mogen niet zijn voorzien van de in het eerste lid bedoelde aanduiding maar dienen te zijn voorzien van een door de fabrikant afgegeven verklaring dat zij voldoen aan de van toepassing zijnde eisen als opgenomen in bijlage I en waarin tevens de kenmerken van het toebehoren zijn vermeld alsmede de voorschriften voor het inbouwen in een gastoestel of het assembleren daarvan, welke van belang zijn voor het voldoen aan de voor gastoestellen bij of krachtens dit besluit gestelde voorschriften.

4. De in het derde lid bedoelde verklaring mag slechts worden afgegeven voor toebehoren ten aanzien waarvan één van de vier in bijlage III, onderdeel B, genoemde procedures voor gastoestellen op overeenkomstige wijze in acht is genomen, met uitzondering van het in die procedures bepaalde aangaande het EG-merkteken en waarvoor een EG-type-onderzoekcertificaat als bedoeld in het in bijlage III, onderdeel A, genoemde type-onderzoek, is verkregen voor het desbetreffende type toebehoren.

Artikel 6

1. Gastoestellen dienen te zijn voorzien van de in bijlage II, onderdeel B, genoemde opschriften.

2. De in het eerste lid bedoelde opschriften en de in artikel 5, eerste lid, bedoelde aanduiding dienen zichtbaar, gemakkelijk leesbaar en onuitwisbaar op het gastoestel of op een daarop bevestigde plaat, te zijn aangebracht.

3. De in het tweede lid bedoelde plaat moet zodanig zijn aangebracht, dat verwijdering niet mogelijk is zonder duidelijk zichtbare beschadiging ervan.

4. Ten aanzien van gastoestellen mogen geen vermeldingen, vaststellingen of aanduidingen worden gebezigd, welke met de in bijlage II, onder A, bedoelde aanduiding kunnen worden verward.

Artikel 7

1. Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur wijst tezamen met Onze Minister van Economische Zaken de instellingen aan die:

a. bevoegd zijn het in artikel 5, tweede lid, onder a, bedoelde EG-type-onderzoek te verrichten;

b. bevoegd zijn tot het verrichten van steekproeven, EG-toezicht en EG-keuring zoals omschreven in de in artikel 5, tweede lid, onder a en b, bedoelde procedures.

2. Voor een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid, komen in aanmerking instanties die tenminste voldoen aan de in bijlage V genoemde voorwaarden.

3. Aan de krachtens het eerste lid aangewezen instellingen, worden gelijkgesteld de door de daartoe bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de richtlijn 90/396/EEG (Pb. EG L 196) aangewezen instellingen.

Artikel 8

Gastoestellen en toebehoren die niet voldoen aan het bepaalde bij of krachtens dit besluit mogen nog tot 1 januari 1996 worden verhandeld.

Artikel 9

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Artikel 10

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit gastoestellen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 8 januari 1992

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen

Uitgegeven de *zesentwintigste* maart 1992

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 april 1992, nr. 74.

NOTA VAN TOELICHTING

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

Op 29 juni 1990 werd door de Raad van de Europese Gemeenschappen richtlijn 90/396/EEG (Pb. EG L 196) betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten van de EEG inzake gastoestellen vastgesteld. Het onderhavige besluit strekt tot uitvoering van deze richtlijn.

Het besluit introduceert voor gastoestellen en toebehoren die – in het algemeen gesteld – in de huishoudelijke sfeer worden gebruikt, product-eisen met betrekking tot veiligheid en een doelmatig gebruik van energie.

Om uitvoering te kunnen geven aan de gehele richtlijn is het besluit gebaseerd op de Warenwet en op de Wet energiebesparing toestellen (Stb. 1986, 59). De Warenwet biedt de rechtsgrondslag om eisen te stellen inzake de veiligheid van gastoestellen en toebehoren, de Wet energiebesparing toestellen biedt de basis om eisen te stellen inzake een doelmatig energiegebruik van gastoestellen en toebehoren. De Warenwet wordt primair beheerd door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. De Wet energiebesparing toestellen behoort tot de verantwoordelijkheid van de Minister van Economische Zaken. Om redenen van samenhang en inzichtelijkheid is verkozen door middel van één besluit op basis van een dubbele wettelijke grondslag uitvoering te geven aan genoemde richtlijn.

Bepalingen in het besluit welke berusten op genoemde dubbele wettelijke grondslag zullen in het onderstaande als zodanig worden aangegeven en belicht.

Gastoestellen en toebehoren dienen aan de eerdergenoemde product-eisen inzake veiligheid en doelmatig gebruik van energie te voldoen willen zij verhandeld mogen worden. De op het moment van inwerking-treding van dit besluit bestaande afspraken tussen verhandelaren, installateurs en gasbedrijven wat betreft de veiligheid en het doelmatig energiegebruik van deze gastoestellen en toebehoren in de gebruiksfase, blijven door dit besluit in beginsel onverlet en moeten als complementair op hetgeen in dit besluit voor de handelsfase van bedoelde producten is bepaald, worden gezien.

De kern van deze afspraken wordt gevormd door de aansluitvoorwaarden van de gasbedrijven. De model-aansluitvoorwaarden inzake aardgasleverantie worden ontwikkeld door de Vereniging van exploitanten van gasbedrijven in Nederland (VEGIN).

Gasinstallaties – waaronder zowel de inrichting van leidingen en dergelijke als ook de daarop aangesloten toestellen inclusief hun rookgasafvoersystemen, worden begrepen – worden alleen aangesloten op de gasvoorziening indien de installatie voldoet aan de aansluitvoorwaarden van het gasbedrijf. In de aansluitvoorwaarden worden de eisen geformuleerd waaraan gastoestellen en toebehoren welke in een aan te sluiten installatie voorkomen, dienen te voldoen. Ingevolge die aansluitvoorwaarden dienen gastoestellen en toebehoren te zijn voorzien van een keurmerk van het VEG-Gasinstituut (GIVEG-merk of Gaskeurmerk). Het VEG-Gasinstituut is het centraal technisch orgaan van de gasbedrijven. Werkzaamheden aan gasinstallaties dienen ingevolge de aansluitvoorwaarden te geschieden door erkende installateurs. Een van de privaatrechtelijk geregelde voorwaarden voor erkenning is, dat de erkende installateur uitsluitend toestellen en toebehoren welke voldoen aan de aansluitvoorwaarden mag aansluiten.

Zoals gezegd voegt onderhavig besluit iets toe aan bovenaangegeven systematiek door thans in de handelsfase wettelijke producteisen te

stellen aan gastoestellen en toebehoren. Een en ander brengt wel met zich mee dat de aansluitvoorwaarden wat betreft de daarin te vinden produkteisen zullen moeten worden afgestemd met de eisen in dit besluit. Deze afstemming is noodzakelijk opdat gastoestellen en toebehoren welke voldoen aan de eisen van dit besluit, niet voor aansluiting op de gasvoorziening zullen worden geweigerd vanwege afwijkende eisen in de aansluitvoorwaarden met betrekking tot de veiligheid en het doelmatig energiegebruik van deze toestellen en toebehoren.

De bedoelde afstemming zal onder meer met zich moeten brengen dat de verplichtstelling van het GIVEG-merk of Gaskeur voor zover die keurmerken de aspecten veiligheid en doelmatig energiegebruik van gastoestellen en toebehoren betreffen, uit de aansluitvoorwaarden verdwijnt, nu onderhavig besluit, waarin op Europees niveau geharmoniseerde eisen inzake de veiligheid en het doelmatig energiegebruik van toestellen en toebehoren worden gesteld, deze keurmerken niet vereist. Een uitzondering hierop geldt toestellen en toebehoren die vóór 1 januari 1996 worden verhandeld en die niet voldoen aan de eisen van dit besluit. Dit is toegestaan ingevolge de overgangstermijn opgenomen in artikel 8 van dit besluit. Voor die toestellen en toebehoren zullen het GIVEG-merk en Gaskeur gehandhaafd kunnen blijven in de aansluitvoorwaarden. Omdat onderhavig besluit strekt tot uitvoering van de richtlijn 90/396/EEG, zal ten behoeve van een verhoogde toegankelijkheid van het besluit in het navolgende eerst worden ingegaan op inhoud en systematiek van de richtlijn.

2. Richtlijn 90/396/EEG

Richtlijn 90/396/EEG beoogt de in verscheidene Lid-Staten bestaande dwingende voorschriften inzake het vereiste veiligheidsniveau en energiegebruik van gasverbruikende toestellen te harmoniseren om aldus het vrije handelsverkeer van deze toestellen (en daarvoor bestemde toebehoren) binnen de Europese Gemeenschap te bevorderen. Aldus draagt deze richtlijn bij tot de realisatie van de interne markt binnen de Europese Gemeenschap in 1992. De bedoelde nationale voorschriften hebben zowel betrekking op vereisten inzake de samenstelling, eigenschappen van en te bezigen vermeldingen ten aanzien van de betrokken waren, als ook op de wijze waarop wordt toegezien of die waren ook voldoen aan die vereisten.

De richtlijn behoort tot de categorie van de zogenaamde «nieuwe aanpak» richtlijnen. Deze categorie richtlijnen volstaat wat betreft het stellen van produkteisen met in algemene bewoordingen geformuleerde voorschriften. Deze voorschriften worden in de richtlijn fundamentele eisen genoemd. In de onderhavige richtlijn zijn zij opgenomen in bijlage I.

In de richtlijn worden derhalve ten algemene geen technische specificaties aangetroffen. De leidende gedachte bij de «nieuwe aanpak» is, dat op deze wijze de voltooiing van de interne markt op snelle(re) wijze kan worden gerealiseerd. De Lid-Staten behoeven immers in hun besluitvorming met betrekking tot de vaststelling van een richtlijn niet langer het hoofd te breken over technische specificaties.

De fundamentele eisen zijn naar hun aard vrij abstract. Om ze «hanteerbaarder» te maken voor de justitiabele – bijvoorbeeld voor de fabrikant van de betrokken waar –, worden in opdracht van de Commissie van de Europese Gemeenschap door de particuliere Europese normalisatie-lichamen GEN en CENELEC, Europese geharmoniseerde normen, d.w.z. Europese technische specificaties ontwikkeld en vastgesteld.

Ingevolge de «nieuwe aanpak»-filosofie, mogen de Lid-Staten het in de handel brengen en de ingebruikneming van waren die aan de funda-

mentele voorschriften van de desbetreffende richtlijn voldoen, niet verbieden, beperken of belemmeren.

Waren, welke met inachtneming van Europese geharmoniseerde normen zijn vervaardigd, worden vermoed te voldoen aan de fundamentele eisen van de richtlijn. Deze waren zullen vrije toegang tot de markten der Lid-Staten hebben.

Dat het hier echter om niet meer dan een door de autoriteiten der Lid-Staten weerlegbaar vermoeden gaat, vloeit voort uit de aard van een norm. Een norm beoogt immers altijd een gedetailleerde momentopname van een veiligheids- en in casu tevens energiegebruiksniveau te geven, gezien onder meer de op dat moment bestaande stand van de techniek, en vloeit daarnaast voort uit particulier overleg waarin de overheid weliswaar participeert maar geen doorslaggevende stem heeft betreffende de inhoud van de uiteindelijk vastgestelde norm. Een Lid-Staat kan derhalve, indien hij van mening is dat een produkt dat wel met inachtneming van de Europese normen is vervaardigd, niet overeenstemt met de desbetreffende fundamentele eisen, tegen dit produkt optreden. Andersom kan een produkt overeenstemmen met de fundamentele eisen zonder in overeenstemming met de Europese normen vervaardigd te zijn. In dit verband wordt tevens gewezen op de procedures voorzien in artikel 7 van richtlijn 90/396/EEG tussen een Lid-Staat die optreedt tegen een onveilig gastoestel en de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Duidelijk moge echter zijn dat het vervaardigen met inachtneming van Europese normen voor fabrikanten in de regel een redelijke zekerheid biedt dat de produkten voldoen aan de gestelde fundamentele eisen.

Naast verwijzing naar deze Europese normen, kent richtlijn 90/396/EEG de mogelijkheid om, voor zover er (nog) geen Europese normen zijn vastgesteld, aan nationale normen der Lid-Staten een vermoeden van overeenstemming met de fundamentele eisen te verbinden. Deze nationale normen zullen dan wel eerst bij de Commissie van de Europese Gemeenschap moeten worden aangemeld. De Commissie beziet dan of voor de aangemelde normen al of niet het vermoeden van overeenstemming met de fundamentele eisen geldt.

Met het op het gastoestel aangebrachte Europese Gemeenschappen-merkteken «CE» geeft de fabrikant of diens binnen de Europese Gemeenschappen gevestigde gevolmachtigde aan, dat zijn produkt voldoet aan de eisen van de richtlijn. Voor toebehoren komt dit voldoen tot uitdrukking in een het toebehoren vergezellende verklaring. Alle gastoestellen en hun toebehoren dienen van het genoemde merkteken onderscheidenlijk de bedoelde verklaring te zijn voorzien. Aldus verkrijgen zij het (wederom voor de overheid weerlegbare) vermoeden in overeenstemming te zijn met de in bijlage I van de richtlijn opgenomen fundamentele eisen en alleen dan hebben zij in beginsel toegang tot de markten der Lid-Staten. Voor de volledigheid zij opgemerkt dat ook uit hoofde van EG-richtlijnen welke eisen stellen aan andere produkten dan gastoestellen, het «CE-merkteken» wordt voorgeschreven. Het merkteken als zodanig is dus niet voorbehouden aan gastoestellen welke voldoen aan onderhavige richtlijn. Het kan ook worden aangetroffen op andere produkten dan gastoestellen. In het kader van onderhavig besluit mag het echter alleen en moet het worden aangebracht op gastoestellen welke voldoen aan de eisen van dit besluit.

Met name de risicofactoren verbonden aan gastoestellen en hun toebehoren maken dat inzake het noodzakelijk geachte veiligheidsniveau van deze waren niet kan worden volstaan met enkel het stellen van fundamentele eisen, waarop repressief toezicht wordt uitgeoefend. Complementair aan deze eisen wordt een preventief werkend systeem geïntroduceerd aan de hand waarvan wordt gecontroleerd of betrokken waren ook daadwerkelijk voldoen aan de gestelde eisen.

Richtlijn 90/396/EEG schrijft in dit verband in artikel 8 voor, dat alle gastoestellen en hun toebehoren een door een onafhankelijke deskundige instantie te verrichten type-onderzoek moeten ondergaan.

Nadat het type dit onderzoek succesvol heeft doorstaan, dient de fabrikant er voor zorg te dragen een systeem binnen zijn productieproces in het leven te roepen dat bevordert dat geproduceerde gastoestellen en toebehoren te allen tijde overeenstemmen met het goedgekeurde type. De richtlijn biedt hem daartoe een keuze uit een aantal modules. Als voorbeeld van een dergelijke module kan worden genoemd een regelmatig uit te voeren steekproef door een onafhankelijke deskundige instantie waarbij de fabrikant zelf verklaart dat de op de markt gebrachte waren overeenstemmen met het goedgekeurde type. De richtlijn voorziet in artikel 8 tevens in een alternatief voor zojuist uiteengezette systematiek, in de figuur van een keuring per geproduceerd toestel of toebehoren door een onafhankelijke instantie. Deze laatste procedure zal het meest in de rede liggen bij unieke dan wel in zeer kleine aantallen vervaardigde gastoestellen of toebehoren.

Gastoestellen en toebehoren mogen slechts na inachtneming van de bovengenoemde procedures van een merkteken dan wel verklaring zijn voorzien

De boven uiteengezette systematiek is zoals gezegd overgenomen in onderhavig besluit. Wat betreft de fundamentele voorschriften inzake het doelmatig energiegebruik zij nog het volgende opgemerkt. De Commissie van de Europese Gemeenschap heeft op 16 november 1990 (doc. nr. 90/C 301/08) een voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende de bevordering van energiebesparing in de Gemeenschap bij de Raad van de Europese Gemeenschappen ingediend, het zgn. SAVE-programma: «Specific Actions for Vigorous Energy Efficiency». Dit programma moet het geraamte vormen van een communautair energiebeleid inzake energiebesparing. In dit kader heeft de Commissie reeds op 15 oktober 1990 een ontwerp-richtlijn betreffende de rendementseisen voor nieuwe olie- en gasgestookte centrale verwarmingsketels (PbC292) bij de Raad ingediend. In die ontwerp-richtlijn zullen absolute minimumrendementseisen worden gesteld aan genoemde centrale verwarmingsketels. Deze richtlijn en het besluit ter uitvoering daarvan zullen een nadere invulling geven aan de richtlijn 90/396/EEG en dus aan het onderhavige besluit.

Advies van de Adviescommissie Warenwet (ACWW)

Het advies van de ACWW betrof met name enkele wensen tot tekstuele verduidelijking van enkele bepalingen in het besluit en hierbij behorende passages in de nota van toelichting. Deze wensen zijn gehonoreerd in het voorliggende besluit. Van consumentenzijde is daarnaast uitdrukkelijk te kennen gegeven dat ook expliciete milieu-eisen in het kader van de keuring zouden moeten worden meegenomen. Richtlijn 90/396/EEG heeft geen betrekking op milieu-eisen. Ook onderhavig besluit kent dan ook geen bepalingen inzake milieu-eisen.

Dereguleringsstoets

Dit besluit is aan de hand van de relevante vragen van de beknopte vragenlijst, opgenomen in het Besluit Aanwijzing inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur (Stcrt. 1985, 18), getoetst op dereguleringsaspecten. Uit deze toetsing is gebleken dat tegen het besluit geen bezwaren bestaan vanuit dereguleringsoogpunt.

Het besluit behelst, afgezien van de gevolgen van implementatie van de richtlijn 90/396/EEG, geen uitbreiding van de huidige regelgeving op dit gebied.

II. ARTIKELSGEWIJS

In artikel 1, eerste lid, zijn de definities van de richtlijn overgenomen. Met het onder b gebruikte begrip warmtegenerator, wordt bedoeld elk afzonderlijk te verhandelen gastoestel dat bestemd is om in combinatie met een eveneens afzonderlijk te verhandelen ventilatorbrander op de plaats van gebruik te worden samengebouwd tot een gastoestel als bedoeld in de eerste zinsnede onder b. Het besluit heeft overeenkomstig de richtlijn ingevolge het tweede lid geen betrekking op gastoestellen specifiek bestemd voor gebruik in industriële voortbrengings- of vernietigingsprocessen. Hiermee worden bedoeld toestellen waarin of waarmee in een bedrijfsmatige sfeer waren (grondstoffen, hulpstoffen, halffabrikaten, eindprodukten) worden be- of verwerkt, voortgebracht, dan wel vernietigd, zoals ketels en ovens en andere gasverbruikende toestellen welke in een directe relatie staan tot de bedrijfsmatige voortbrenging, bewerking of vernietiging van een waar. Het derde lid bevat een definitie van het begrip verhandelen, voor zover het besluit uitvoering geeft aan de Wet energiebesparing toestellen. Deze bepaling is noodzakelijk omdat de Wet energiebesparing toestellen in tegenstelling tot de Warenwet (artikel 1, eerste lid) geen definitie van het begrip verhandelen kent, maar in artikel 2 een limitatieve opsomming geeft van de handelingen ten aanzien waarvan op grond van die wet regels kunnen worden gesteld. In de onderhavige bepaling zijn daarom die handelingen vermeld die met het begrip verhandelen, zoals dat in het kader van de Warenwet wordt gehanteerd, overeenkomen.

Artikel 2 omvat de verbodsbepalingen. Ingevolge dit artikel is het verboden gastoestellen en toebehoren te verhandelen anders dan met inachtneming van het bij of krachtens dit besluit gestelde.

In artikel 3, eerste lid, is de algemene veiligheidseis opgenomen waaraan alle gastoestellen en toebehoren moeten voldoen. Ingevolge het tweede lid moeten gastoestellen en toebehoren voldoen aan de uit de richtlijn overgenomen fundamentele voorschriften van bijlage I. De verhouding tussen het eerste en tweede lid is deze, dat ingevolge het eerste lid het voor de overheid altijd mogelijk blijft op te treden tegen gevaarlijk gebleken gastoestellen en toebehoren ook al voldoen deze aan de fundamentele voorschriften op het gebied van de veiligheid. Een dergelijke bevoegdheid is noodzakelijk om te voorkomen dat de handen van de overheid gebonden zouden zijn in het geval dat de fundamentele voorschriften bepaalde veiligheidsaspecten niet bestrijken. Alsdan zal natuurlijk de Commissie van de Europese Gemeenschappen worden geïnformeerd.

Zoals in het bovenstaande is uiteengezet, levert het vervaardigen van gastoestellen en toebehoren met inachtneming van geharmoniseerde Europese normen een vermoeden van overeenstemming met de fundamentele eisen op voor de betrokken waren. De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur zal in overeenstemming met de Minister van Economische Zaken deze normen nadat deze door de bevoegde Europese normalisatielichamen zijn vastgesteld en in het Publikatieblad van de EEG bekend gemaakt, ingevolge artikel 4 aanwijzen.

Voor zover er (nog) geen Europese normen bestaan, kan ook het vervaardigen met inachtneming van nationale normen van een der

Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, genoemd vermoeden opleveren. Deze nationale normen dienen krachtens artikel 5, tweede lid van de richtlijn, wel eerst door de Commissie van de Europese Gemeenschappen te zijn beoordeeld conform een in artikel 6, tweede lid, van de richtlijn uiteengezette procedure.

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur zal wederom in overeenstemming met de Minister van Economische Zaken na positieve beoordeling van de Commissie van desbetreffende normen, deze normen eveneens aanwijzen uit hoofde van artikel 4.

In artikel 5 wordt in het eerste lid de aanduiding van het in bijlage II, onder A, omschreven EG-merkteken zoals hierboven reeds is uiteengezet in het kader van dit besluit voorbehouden aan en verplicht gesteld voor gastoestellen. Met dit merkteken wordt door de fabrikant of diens binnen de Europese Gemeenschap gevestigde gemachtigde aangegeven dat het toestel in overeenstemming met de eisen van de richtlijn is. Toebehoren dienen ingevolge het derde lid te zijn voorzien van een verklaring dat zij voldoen aan de eisen van de richtlijn. Tevens dienen in deze verklaring aanwijzingen te zijn opgenomen met betrekking tot onder meer de kenmerkende eigenschappen van het toebehoren en de aanwending ervan.

Bedoeld merkteken en bedoelde verklaring mogen slechts en moeten worden gebruikt indien ten aanzien van de desbetreffende toestellen en toebehoren door de fabrikant wordt voldaan aan de procedures van vaststelling van overeenstemming met de fundamentele eisen zoals genoemd in het tweede respectievelijk vierde lid van artikel 5.

Deze procedures vallen voor in serie gefabriceerde toestellen en toebehoren uiteen in twee fasen.

De eerste fase is altijd die betreffende het type-onderzoek. Samen-gevat komt deze fase er op neer, dat een onafhankelijke deskundige instantie een type van het te vervaardigen toestel of toebehoren beoordeelt op overeenstemming met de fundamentele eisen en aan de hand van deze beoordeling al of niet besluit tot het afgeven van een certificaat van overeenstemming. De inhoud van deze fase is in detail te vinden in bijlage II onder punt 1.

Wat betreft de tweede fase van de procedure bestaat voor de fabrikant de mogelijkheid om te kiezen uit een aantal modules betreffende de wijze waarop de fabrikant er voor zorg draagt dat de beoogde productie in overeenstemming zal zijn met het beoordeelde type. Deze modules worden uiteengezet in bijlage II onder punt 2 tot en met punt 5. Zij variëren van een eenvoudige module bestaande uit het doen uitvoeren van steekproeven door een onafhankelijke deskundige instantie tot een module houdende een compleet, door een dergelijke instantie erkend, systeem van voorschriften en procedures ter bewaking van de kwaliteit van het productieproces (kwaliteitssystemen).

Voor niet in serie vervaardigde toestellen en toebehoren, waaronder zowel een unieke productie als productie in kleine aantallen wordt verstaan (enkele stuks), bestaat naast de boven uiteengezette procedure, de mogelijkheid de in punt 6 van bijlage II genoemde procedure van keuring per eenheid door een onafhankelijke deskundige instantie.

Artikel 6 voorziet in het eerste lid in de verplichting op gastoestellen onder meer te vermelden de naam van de fabrikant of een andere vermelding ter identificatie van hem, het merk van het toestel, en indien van toepassing de voorgeschreven elektrische spanning. Tevens dienen installatiegegevens te worden bijgevoegd.

In het tweede en derde lid worden voorschriften gegeven met betrekking tot de wijze waarop genoemde voorschriften, vermeldingen en het EG-merkteken moeten worden aangebracht op het toestel. Het in

het derde lid gegeven voorschrift heeft als strekking te voorkomen dat bedoelde platen zich na verwijdering voor wedergebruik lenen. Het vierde lid verbiedt het bezigen van aanduidingen, vermeldingen en vaststellingen welke met het EG-merkteken kunnen worden verward.

Zoals in de toelichting bij artikel 5 uiteen is gezet, spelen onafhankelijke deskundige instanties door het verrichten van typeonderzoeken dan wel door bijdragen te leveren aan de bewaking van de typeovereenstemming van de produktie door middel van onder andere steekproeven of erkenning van kwaliteitssystemen, een belangrijke rol in de borging van de veiligheid en een doelmatig energiegebruik van gastoestellen en toebehoren.

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur wijst tezamen met de Minister van Economische Zaken dergelijke instanties aan ingevolge het eerste lid van artikel 7. Aan eerstgenoemde minister wordt deze bevoegdheid opgedragen vanwege de rol die deze instanties hebben inzake onder meer de borging van de veiligheid van de onderhavige waren. Wat betreft de eisen inzake het energiegebruik, vloeit voor de Minister van Economische Zaken, de bevoegdheid reeds uit artikel 4 van de Wet energiebesparing toestellen voort, om tot de hier bedoelde aanwijzingen over te gaan. Om evenwel misverstanden met betrekking tot de bevoegdheden van de desbetreffende instantie te voorkomen, is in het onderhavige artikel vastgelegd dat de aanwijzing door beide ministers gezamenlijk plaatsvindt.

De betrokken ministers zullen daarbij de criteria van bijlage V ingevolge de richtlijn in acht dienen te nemen. Deze criteria hebben onder meer betrekking op de vereiste onafhankelijkheid en deskundigheid van aan te wijzen instanties. De criteria van bijlage V hebben een uitwerking gekregen in geharmoniseerde Europese normen (EN 45 000 serie). In het kader van het te voeren aanwijzingsbeleid, zullen betrokken ministers de EN 45 000 serie als leidraad hanteren. Aan te wijzen instanties kunnen het voldoen aan deze normen aantonen door over de benodigde erkenningen van de Raad voor de Certificatie en STERLAB te beschikken. Genoemde ministers zullen, waar efficiënt en mogelijk, dergelijke erkenningen verlangen, voordat tot een aanwijzing wordt overgegaan. Daarnaast zal de Hoofdinspectie van de Gezondheidsbescherming van het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur om advies kunnen worden gevraagd alvorens een besluit tot aanwijzing wordt genomen.

Een voor de hand liggende kandidaat in dit verband is het VEG-gasinstituut dat tot op het moment van inwerkingtreding van dit besluit een met bovengenoemde instanties sterk vergelijkbare rol heeft gespeeld in het kader van de privaatrechtelijke regeling van de kwaliteit van gastoestellen en toebehoren in Nederland in de gebruiksfase.

Ingevolge het derde lid zijn de door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap daartoe aangewezen instellingen eveneens bevoegd tot de in het eerste lid bedoelde handelingen: zij worden gelijkgesteld aan de door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, tezamen met de Minister van Economische Zaken zelf aangewezen instellingen. Vanzelfsprekend geldt die gelijkstelling alleen voor zover de bevoegdheden van de buitenlandse instellingen reiken. Het kan dus niet zo zijn dat een buitenlandse instelling welke aangewezen is als uitsluitend bevoegd om uitspraken te doen over toebehoren van gastoestellen gelijkgesteld wordt aan een Nederlandse instelling welke aangewezen is als zijnde bevoegd om uitspraken te doen over niet alleen toebehoren maar tevens complete gastoestellen. Een dergelijke buitenlandse instelling kan zich niet beroepen op het derde lid van artikel 7 indien zij – met overschrijding van haar bevoegdheden – een type-goedkeuring afgeeft voor een compleet gastoestel.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen draagt ingevolge artikel 9 van de richtlijn zorg voor de publikatie van de namen van alle binnen de Europese Gemeenschappen in het kader van deze richtlijn aangewezen instellingen in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 8 voorziet in een overgangsregime. Toestellen en toebehoren mogen tot 1 januari 1996 nog worden verhandeld zonder aan het bepaalde in dit besluit te hoeven voldoen. Op deze toestellen blijft het eerder uiteengezette systeem van zelfregulering met betrekking tot de veiligheid en het energiegebruik van gastoestellen in de gebruiksfase van toepassing. Voor deze toestellen en toebehoren zullen derhalve in de aansluitvoorwaarden het GIVEG-merk of Gaskeur als verplichting gehandhaafd kunnen blijven.

Transponeringstabel

In onderstaande tabel wordt aangegeven hoe de richtlijn 90/396/EEG in het besluit is uitgevoerd:

Richtlijn 90/396/EEG	Besluit gastoestellen
Artikelen	Artikelen
Artikel 1, eerste lid. Artikel 1, tweede lid. Artikel 1, derde lid. Artikel 1, vierde lid.	Artikel 1, eerste lid, onder b en c. Artikel 1, tweede lid. Artikel 1, eerste lid, onder a. Artikel 1, eerste lid, onder d.
Artikel 2, eerste lid. Artikel 2, tweede lid.	Artikel 2 jo. artikel 3, eerste lid. Geen uitvoering in nationale wetgeving: procedures tussen Lid-Staat en de Commissie van de Europese Gemeenschappen.
Artikel 3.	Artikel 3, tweede lid.
Artikel 4.	Artikel 2, jo. artikel 3.
Artikel 5, eerste lid. Artikel 5, tweede lid.	Artikel 4. Geen uitvoering in nationale wetgeving: procedures tussen Lid-Staat en de Commissie van de Europese Gemeenschappen.
Artikel 6.	Geen uitvoering in nationale wetgeving: procedures tussen Lid-Staat en de Commissie van de Europese Gemeenschappen.
Artikel 7, eerste lid, eerste volzin.	Artikel 2, jo. artikel 25 e.v. Warenwet (Stb. 1988, 360) en artikel 1,4 ^o en artikel 17 e.v. Wet op de economische delicten (Stb. 1950, k 258).
Het overig bepaalde in artikel 7.	Geen uitvoering in nationale wetgeving: procedure tussen Lid-Staat en de Commissie van de Europese Gemeenschappen.
Artikel 8, eerste lid, onder a en b. Artikel 8, tweede lid. Artikel 8, derde lid. Artikel 8, vierde lid.	Artikel 5, tweede lid, onder a. Artikel 5, tweede lid, onder b. Artikel 5, eerste lid jo. aanhef tweede lid. Artikel 5, derde en vierde lid.

Richtlijn 90/396/EEG	Besluit gasteestellen
Artikel 8, vijfde lid, tweede gedachtenstreefje.	Overige op desbetreffend toestel eventueel van toepassing zijnde nationale wetgeving uitvoering gevende aan EEG-richtlijnen houdende fundamentele voorschriften.
Artikel 9, eerste lid.	Geen uitvoering in nationale wetgeving: procedure tussen Lid-Staat en de Commissie van de Europese Gemeenschappen.
Artikel 9, tweede lid. Artikel 9, derde lid.	Artikel 7, eerste lid jo. tweede lid. Uitvoering in voorwaarden aanwijzingsbeschikking van de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en de Minister van Economische Zaken.
Artikel 10.	Artikel 6.
Artikel 11.	Uitvoering in voorwaarden aanwijzingsbeschikking van de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en de Minister van Economische Zaken. Zie ook bijlage III, punt 1.6.
Artikel 12.	Algemene beginselen van behoorlijk bestuur.
Artikel 13.	Geen uitvoering in nationale wetgeving.
Artikel 14, eerste en tweede lid.	Artikel 8, tweede lid. Artikel 9.
Artikel 14, derde lid.	Geen uitvoering in nationale wetgeving: procedure tussen Lid-Staat en Commissie van de Europese Gemeenschappen.
Bijlagen	Bijlagen
I	I
II	III
III	II
IV	IV
V	V

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen

Fundamentele voorschriften. (artikel 3, tweede lid).

Opmerking vooraf

De in de fundamentele voorschriften van deze bijlage vervatte verplichtingen voor toestellen zijn ook van toepassing op toebehoren indien zij gevaren betreffen die zich tevens kunnen voordoen bij toebehoren.

1. ALGEMENE VOORWAARDEN

1.1 Een toestel moet zodanig zijn ontworpen en gebouwd dat de werking veilig is en het bij normaal gebruik als omschreven in artikel 1, eerste lid, onderdeel d, geen gevaar oplevert voor personen, huisdieren of goederen.

1.2 Wanneer het toestel in de handel wordt gebracht, moeten:

- technische aanwijzingen voor de installateur worden meegeleverd;
- gebruiks- en onderhoudsaanwijzingen voor de gebruiker worden meegeleverd;
- de nodige waarschuwingen op het toestel, alsmede op de verpakking worden vermeld.

De aanwijzingen en waarschuwingen moeten gesteld zijn in de officiële talen (taal) van de Lid-Staat van bestemming.

1.2.1. In de technische aanwijzingen voor de installateur moeten alle instructies voor installatie, afstelling en onderhoud worden vermeld, zodat deze taken op de juiste wijze kunnen worden uitgevoerd en het toestel veilig kan worden gebruikt. Ook moeten de aanwijzingen nadere gegevens bevatten omtrent:

- de te gebruiken gassoort,
- de te gebruiken gasdruk,
- de vereiste luchtverversing,
- de aanvoer van verbrandingslucht,
- ter vermindering van de vorming van mengsels met een gevaarlijk gehalte aan niet-verbrand gas voor toestellen die niet zijn voorzien van het in punt 3.2.3 bedoelde toebehoren,
- de wijze van afvoer van verbrandingsprodukten,
- voor ventilatorbranders en met dergelijke branders uit te rusten warmtegeneratoren: de kenmerken, de assemblagevoorschriften om te kunnen voldoen aan de fundamentele voorschriften die gelden voor het toestel als eindprodukt, en, in voorkomend geval, de lijst van door de fabrikant aanbevolen combinaties.

1.2.2. In de gebruiks- en onderhoudsaanwijzingen voor de gebruiker moeten alle nodige inlichtingen voor een veilig gebruik worden gegeven en moet de aandacht van de gebruiker met name worden gevestigd op eventuele gebruiksbeperkingen.

1.2.3. Bij de waarschuwingen op het toestel en op de verpakking moeten de gassoort, de gasdruk en de eventuele gebruiksbeperkingen duidelijk worden vermeld, en met name de beperking dat het toestel alleen in voldoende verluchte ruimten mag worden geïnstalleerd.

1.3 Een in het toestel te gebruiken toebehoren moet zodanig zijn ontworpen en gebouwd dat het op de juiste wijze overeenkomstig het gebruiksdoel werkt indien het overeenkomstig de aanwijzingen voor de installatie is aangebracht.

De instructies voor installatie, afstelling, werking en onderhoud worden met het toebehoren meegeleverd.

2. MATERIALEN

2.1 De materialen moeten geschikt zijn voor het voorziene gebruik en bestand zijn tegen de mechanische, chemische en thermische omstandigheden waaraan zij naar verwachting zullen worden blootgesteld.

2.2 De fabrikant of de leverancier moet garant staan voor materiaaleigenschappen die van belang zijn voor de veiligheid.

3. ONTWERP EN CONSTRUCTIE

3.1 Algemeen

3.1.1 De constructie van het toestel moet zodanig zijn dat zich bij normaal gebruik geen onstabiele, vervorming, breuk of slijtage voordoet die de veiligheid in gevaar kan brengen.

3.1.2 Condensvorming bij het opwarmen en/of tijdens bedrijf mag niet van invloed zijn op de veiligheid van het toestel.

3.1.3 Het ontwerp en de constructie van het toestel moeten zodanig zijn dat bij aanwezigheid van vuur buiten het toestel het ontploffingsgevaar minimaal is.

3.1.4 De constructie van het toestel moet zodanig zijn dat ongewenst binnendringen van water en lucht in de gasleiding onmogelijk is.

3.1.5 Bij een normale variatie van de hulpenergie moet het toestel veilig blijven functioneren.

3.1.6 Abnormale variatie of het uitvallen van de hulpenergie of terugkomst ervan mogen niet tot een onveilige situatie leiden.

3.1.7 Het ontwerp en de constructie van het toestel moeten zodanig zijn dat gevaren van elektrische aard uitgesloten worden. Het terzake bepaalde in het Electriciteitsbesluit 1976 (Stb. 75), is van toepassing.

3.1.8 Onder druk staande delen van een toestel moeten bestand zijn tegen de mechanische en thermische belasting waaraan ze blootstaan zonder dat er vervormingen optreden die de veiligheid in gevaar brengen.

3.1.9 Een toestel moet zodanig zijn ontworpen en geconstrueerd dat een defect aan een beveiligings-, controle- of afstellingsinrichting niet tot een onveilige situatie leidt.

3.1.10 Indien een toestel is uitgerust met beveiligings- en afstellingsinrichtingen, mag de werking van de beveiligingsinrichtingen niet worden beïnvloed door die van de afstellingsinrichtingen.

3.1.11 Alle onderdelen van een toestel die bij de fabricage zijn aange-

bracht of afgesteld en die door de gebruiker en de installateur ongemoeid moeten worden gelaten, moeten afdoende worden beschermd.

3.1.12 De bedienings- en afstellingshendels of -organen dienen duidelijk te zijn aangegeven en te zijn voorzien van passende instructies om een foutieve bediening te voorkomen. Zij dienen zodanig te zijn ontworpen dat bij toeval hanteren uitgesloten is.

3.2 Het vrijkomen van onverbrand gas

3.2.1 Een toestel moet zodanig geconstrueerd zijn dat het gaslek uit een toestel geen gevaar kan opleveren.

3.2.2 Een toestel moet zodanig geconstrueerd zijn dat de hoeveelheid gas die bij ontsteking, herontsteking en na doving van de vlam vrijkomt, voldoende beperkt is om een gevaarlijke opeenhoping van onverbrand gas in het toestel te voorkomen.

3.2.3 Toestellen die bestemd zijn om te worden gebruikt in gesloten ruimten, moeten voorzien zijn van een specifiek toebehoren ter vermindering van gevaarlijke opeenhoping van niet-verbrand gas in de ruimten.

Toestellen zonder zo een toebehoren mogen alleen worden gebruikt in ruimten met voldoende luchtverversing om gevaarlijke opeenhoping van niet-verbrand gas te vermijden.

Toestellen voor grootkeukens en toestellen die werken op gas dat toxische componenten bevat, dienen van dit toebehoren te zijn voorzien.

3.3 Ontsteking

Een toestel moet zodanig geconstrueerd zijn dat bij normaal gebruik

- de ontsteking en herontsteking rustig verlopen;
- overlopen gewaarborgd is.

3.4 Verbranding

3.4.1 Een toestel moet zodanig zijn geconstrueerd dat bij normaal gebruik een stabiele vlam gewaarborgd is, terwijl de verbrandingsproducten geen onaanvaardbare concentraties mogen bevatten van stoffen die schadelijk zijn voor de gezondheid.

3.4.2 Een toestel moet zodanig geconstrueerd zijn dat er bij normaal gebruik geen onvoorziene verbrandingsproducten vrijkomen.

3.4.3 Een toestel dat is aangesloten op een afvoerleiding voor verbrandingsproducten moet zodanig geconstrueerd zijn dat er in geval van abnormale trek in het desbetreffende vertrek geen verbrandingsproducten in gevaarlijke hoeveelheden vrijkomen.

3.4.4 Geisers en individuele verwarmingstoestellen die niet zijn aangesloten op een afvoerleiding voor verbrandingsproducten mogen geen koolmonoxideconcentratie in het vertrek veroorzaken die gelet op de te verwachten duur van de blootstelling, gevaar oplevert voor de gezondheid van personen.

3.5 Doelmatig energiegebruik

Een toestel moet zodanig geconstrueerd zijn dat een doelmatig gebruik van energie gewaarborgd is overeenkomstig de stand van de kennis en de techniek en met inachtneming van de veiligheidsaspecten.

3.6 Temperaturen

3.6.1 Delen van een toestel die zich te dicht bij de vloer bevinden mogen geen voor de omgeving gevaarlijke temperaturen bereiken.

3.6.2 De oppervlaktetemperatuur van de voor de gebruiker bestemde bedieningsknoppen en -hendels mag geen voor de gebruiker gevaarlijke waarden bereiken.

3.6.3 Het oppervlak van uitwendige delen van een voor huishoudelijk gebruik bestemd toestel mag, met uitzondering van de oppervlakken of delen die een rol spelen bij het doorgeven van de warmte, tijdens het gebruik geen temperaturen bereiken die gevaar opleveren voor de gebruiker, en in het bijzonder voor kinderen, voor wie met een aangepaste reactietijd rekening moet worden gehouden.

3.7 Levensmiddelen en tapwater

Onverminderd de overige wettelijke voorschriften ter zake, mogen de voor de constructie van een toestel gebruikte materialen en componenten die in contact kunnen komen met levensmiddelen of met tapwater geen afbreuk doen aan de kwaliteit daarvan.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H.J. Simons

De Minister van Economische Zaken,
J.E. Andriessen

A. EG-merkteken (artikel 5, eerste lid)

Het EG-merkteken bestaat uit het teken «CE» als hieronder aangegeven (fig. 1) de laatste twee cijfers van het jaar waarin het merkteken aangebracht is en het identificatieteken van de aangewezen instelling als bedoeld in artikel 7, eerste lid, dan wel een daaraan ingevolge het derde lid van artikel 7 gelijkgestelde instelling, die de steekproeven, het EG-toezicht dan wel de EG-keuring heeft uitgevoerd.

(fig. 1)

B. Opschriften (artikel 6, eerste lid)

Op het toestel of de opschriftplaat moeten de volgende opschriften zijn aangebracht:

- de naam van de fabrikant of zijn identificatieteken;
- het fabrieks- of handelsmerk van het toestel;
- de gebruikte elektrische voeding, indien van toepassing;
- de toestelcategorie.

Aanvullende gegevens die nodig zijn voor installatie worden bijgevoegd naar gelang van de aard van de verschillende toestellen.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H.J. Simons

De Minister van Economische Zaken,
J.E. Andriessen

A. EG-type-onderzoek (artikel 5, tweede lid, onderdeel a)

1. EG-TYPE-ONDERZOEK

1.1 Het EG-type-onderzoek is dat deel van de procedure waarbij een aangewezen instelling als bedoeld in artikel 7, eerste lid, dan wel een daaraan ingevolge artikel 7, derde lid, gelijkgestelde instelling, vaststelt en verklaart dat een toestel, dat representatief is voor de beoogde productie, voldoet aan de fundamentele voorschriften in bijlage I van dit besluit.

1.2 De aanvraag om een EG-type-onderzoek wordt door de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde ingediend bij één enkele instelling als bedoeld onder 1.1.

1.2.1 De aanvraag omvat:

- naam en adres van de fabrikant alsmede van de gevolmachtigde indien de aanvraag door deze laatste wordt ingediend;
- een schriftelijke verklaring dat er geen aanvraag is ingediend bij een andere instelling als bedoeld onder 1.1;
- de ontwerp-documentatie als omschreven in bijlage IV van dit besluit.

1.2.2 De fabrikant stelt een voor de beoogde productie representatief toestel, hierna «type» te noemen, ter beschikking aan de instelling.

De instelling kan om meer exemplaren van het type verzoeken indien dit nodig is voor het beproevingsprogramma.

Een type kan bovendien type-varianten omvatten, mits die varianten geen afwijkende eigenschappen hebben wat betreft de soorten van gevaar.

1.3 De instelling als bedoeld onder 1.1

1.3.1 bestudeert de ontwerp-documentatie, controleert of het type vervaardigd is in overeenstemming met de ontwerp-documentatie en identificeert de onderdelen die ontworpen zijn overeenkomstig de betreffende bepalingen van de in artikel 4 bedoelde normen en de fundamentele voorschriften in bijlage I van dit besluit;

1.3.2 verricht de juiste onderzoeken en/of proeven of laat deze verrichten om na te gaan of de door de fabrikant gekozen oplossingen voldoen aan de fundamentele voorschriften wanneer de in artikel 4 bedoelde normen niet zijn toegepast;

1.3.3 verricht de juiste onderzoeken en/of proeven of laat deze verrichten om na te gaan of, wanneer de fabrikant heeft besloten de desbetreffende normen toe te passen, deze ook werkelijk zijn toegepast, waardoor de garantie van overeenstemming met de fundamentele voorschriften is geschapen.

1.4 Indien het type voldoet aan de fundamentele voorschriften in bijlage I van dit besluit, verstrekt de instelling een EG-type-onderzoekcertificaat aan de aanvrager. Het certificaat bevat de conclusies van het onderzoek, alsmede eventuele voorwaarden voor de geldigheid, de noodzakelijke gegevens voor de identificatie van het goedgekeurde type en, voor zover van toepassing, een beschrijving van de werking daarvan.

De relevante technische gegevens, zoals tekeningen en schema's, worden als bijlage bij het certificaat gevoegd.

1.5 De overige instellingen als bedoeld onder 1.1 worden onmiddellijk door de ingevolge artikel 7, eerste lid, aangewezen instelling in kennis gesteld van de afgifte van het EG-type-onderzoekcertificaat voor het genoemde type en eventuele aanvullingen als bedoeld in punt 1.7. Zij krijgen op hun verzoek een afschrift van het EG-typegoedkeuringscertificaat en/of de aanvullingen alsmede op grond van een gemotiveerd verzoek, een afschrift van de bijlagen bij het certificaat, alsook de rapporten over de verrichte onderzoeken en proeven.

1.6 Een ingevolge artikel 7, eerste lid, aangewezen instelling die een EG-type-onderzoekcertificaat weigert te verstrekken dan wel intrekt, stelt Onze Minister en de overige onder 1.1 bedoelde instellingen daarvan in kennis onder opgave van de redenen van het besluit.

1.7 De aanvrager houdt de instelling die het EG-type-onderzoekcertificaat heeft verstrekt op de hoogte van elke wijziging in het goedgekeurde type die van invloed kan zijn op de overeenstemming met de fundamentele voorschriften.

Voor wijziging in het goedgekeurde type moet aanvullende goedkeuring worden verleend door de instelling die het EG-type-onderzoekcertificaat heeft afgegeven indien dergelijke wijzigingen van invloed zijn op de overeenstemming met de fundamentele voorschriften of op de voor het toestel voorgeschreven gebruiksomstandigheden. Deze aanvullende goedkeuring wordt gegeven in de vorm van een aanvulling op het oorspronkelijke EG-type-onderzoekcertificaat.

B. Procedures als bedoeld in artikel 5, tweede lid, onderdelen a en b en vierde lid

Procedure 1.: EG-verklaring van type-overeenstemming

1.1 Ingevolge deze procedure verklaart de fabrikant dat de betreffende toestellen in overeenstemming zijn met het type als beschreven in het EG-type-onderzoekcertificaat als bedoeld in onderdeel A van deze bijlage en voldoen aan de toepasselijke fundamentele voorschriften in bijlage I. De fabrikant brengt het EG-merkteken op ieder toestel aan en stelt een schriftelijke verklaring van overeenstemming op.

Deze verklaring van overeenstemming heeft betrekking op één afzonderlijk toestel of op een aantal toestellen en wordt door de fabrikant bewaard. Het EG-merkteken dient vergezeld te gaan van het identificatie-teken van de instelling als bedoeld in onderdeel A, 1.1 van deze bijlage, die belast is met de in punt 1.3 beschreven steekproeven.

1.2 De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het fabricageproces, met inbegrip van eindcontrole en beproeving van het toestel, de homogeniteit van de productie waarborgt, alsmede overeenstemming van de toestellen met het type als omschreven in het EG-type-onderzoekcertificaat en met de toepasselijke fundamentele voorschriften. Een door de fabrikant gekozen instelling als bedoeld in onderdeel A, 1.1 van deze bijlage, verricht de in punt 1.3 beschreven steekproeven op de toestellen.

1.3 Controle ter plaatse van de toestellen dient door deze instelling te worden uitgevoerd met willekeurige tussenpozen van ten hoogste één jaar. Er wordt een voldoende aantal toestellen onderzocht, terwijl er passende proeven als omschreven in de in artikel 4 bedoelde desbetref-

fende normen, of daarmee gelijkstaande proeven, worden verricht ten einde de garantie te scheppen van overeenstemming met de toepasselijke fundamentele voorschriften in bijlage I. De instelling bepaalt in elk apart geval of deze proeven volledig of gedeeltelijk moeten worden uitgevoerd.

Procedure 2.: EG-verklaring van type-overeenstemming (produktiekwaliteitsbewaking)

2.1 Ingevolge deze procedure verklaart de fabrikant die aan de voorschriften van punt 2.2 voldoet, dat de betreffende toestellen in overeenstemming zijn met het in het EG-type-onderzoekcertificaat als bedoeld in onderdeel A van deze bijlage, beschreven type en voldoen aan de toepasselijke fundamentele voorschriften in bijlage I. De fabrikant brengt het EG-merkteken op ieder toestel aan en stelt een schriftelijke verklaring van overeenstemming op. Deze verklaring heeft betrekking op één afzonderlijk toestel of op een aantal toestellen en wordt door de fabrikant bewaard. Het EG-merkteken gaat vergezeld van het identificatieteken van de instelling, als bedoeld in onderdeel A, 1.1 van deze bijlage.

2.2 De fabrikant moet op afdoende wijze een produktiekwaliteitsstelsel opzetten dat de overeenstemming van de toestellen met het in het EG-type-onderzoekcertificaat beschreven type en met de toepasselijke fundamentele voorschriften waarborgt. De fabrikant is onderworpen aan EG-toezicht als omschreven in punt 2.4.

2.3 Kwaliteitssystemen

2.3.1 De fabrikant dient voor de betrokken toestellen bij een instelling als bedoeld in onderdeel A, 1.1 van deze bijlage, van zijn keuze een aanvraag in voor goedkeuring van zijn kwaliteitssysteem.

Deze aanvraag bevat:

- documentatie over het kwaliteitssysteem;
- de verbintenis dat hij na goedkeuring van het kwaliteitssysteem de daaruit voortvloeiende verplichtingen zal nakomen;
- de verbintenis het goedgekeurde kwaliteitssysteem te onderhouden en de blijvende geschiktheid en doeltreffendheid ervan te waarborgen;
- documentatie over het goedgekeurde type en een afschrift van het EG-type-onderzoekcertificaat.

2.3.2 Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, voorschriften en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden vastgelegd in een documentatie van schriftelijk vastgelegde beleidslijnen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem dient er voor te zorgen dat de kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -dossiers door iedereen op dezelfde manier worden geïnterpreteerd. Zij dienen met name een behoorlijke beschrijving te bevatten van

- de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden van de bedrijfsleiding en van hun bevoegdheden met betrekking tot de kwaliteit van de toestellen;
- de fabricageprocessen, de kwaliteitscontrole- en kwaliteitsborgtechnieken en de systematisch toe te passen maatregelen;
- de onderzoeken en proeven die voor, tijdens en na de fabricage worden verricht en de frequentie waarmee dat zal gebeuren;
- de middelen om controle uit te oefenen op het bereiken van de vereiste kwaliteit van de toestellen en de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem.

2.3.3 De instelling onderzoekt en evalueert het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 2.3.2 bedoelde voorschriften. Zij vermoedt overeenstemming met deze voorschriften bij kwaliteitssystemen waar de betreffende geharmoniseerde norm wordt toegepast.

Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis, en licht de overige instellingen als bedoeld in onderdeel A, 1.1 van deze bijlage, daarover in. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek, de naam en het adres van de aangewezen instantie en de met redenen omklede beoordelingsbeslissing betreffende de betrokken toestellen.

2.3.4 De fabrikant houdt de instelling die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd op de hoogte van elke aanpassing van het kwaliteitssysteem en van veranderingen die bij voorbeeld kunnen voortvloeien uit nieuwe kwaliteitsconcepten.

De instelling onderzoekt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het kwaliteitssysteem in zijn gewijzigde vorm aan de desbetreffende voorschriften voldoet, dan wel of een nieuwe beoordeling nodig is.

Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies waartoe de controle heeft geleid en de met redenen omklede beoordelingsbeslissing.

2.3.5 Een instelling die de goedkeuring van een kwaliteitssysteem intrekt, stelt de overige instellingen als bedoeld in onderdeel A, 1.1 van deze bijlage, daarvan in kennis en vermeldt de redenen van haar besluit.

2.4 EG-toezicht

2.4.1 Het EG-toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.

2.4.2 De fabrikant verleent de instelling voor controledoeleinden toegang tot de fabricage-, controle-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name

- documentatie over het kwaliteitssysteem,
- de kwaliteitsdossiers, zoals controleverslagen, testgegevens, ijkgegevens, kwalificatierapporten van het betrokken personeel enz.

2.4.3 De instelling verricht minimaal eens om de twee jaren een controle om zich ervan te vergewissen dat de fabrikant de hand houdt aan het goedgekeurde kwaliteitssysteem en het toepast, en bezorgt de fabrikant een controleverslag.

2.4.4 Bovendien kan de instelling onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Tijdens deze bezoeken kan de instelling de toestellen beproeven of laten beproeven. Zij legt aan de fabrikant een verslag betreffende het bezoek voor, alsmede eventueel een testrapport.

2.4.5 De fabrikant dient het verslag van de instelling op verzoek van Onze Minister te kunnen overleggen.

Procedure 3.: EG-verklaring van type-overeenstemming (produktiekwaliteitsbewaking)

3.1 Ingevolge deze procedure verklaart de fabrikant die voldoet aan de verplichtingen van punt 3.2, dat de toestellen in kwestie in overeenstemming zijn met het type beschreven in het EG-type-onderzoekcertificaat zoals bedoeld in onderdeel A van deze bijlage en voldoen aan de op de toestellen van toepassing zijnde fundamentele voorschriften in

bijlage I. De fabrikant brengt het EG-merkteken op ieder toestel aan en stelt een schriftelijke verklaring van overeenstemming op. Deze verklaring van overeenstemming heeft betrekking op één of meer toestellen en wordt door de fabrikant bewaard. Het EG-merkteken dient vergezeld te gaan van het identificatieteken van de instelling als bedoeld in onderdeel A, 1.1 van deze bijlage, die belast is met het EG-toezicht.

3.2 De fabrikant zet een goedgekeurd kwaliteitssysteem op voor de eindcontrole en de beproeving van de toestellen, zoals omschreven in punt 3.3, en is onderworpen aan het EG-toezicht zoals omschreven in punt 3.4.

3.3 Kwaliteitssysteem

3.3.1 In het kader van deze procedure dient de fabrikant voor de betrokken toestellen bij een instelling als bedoeld in onderdeel A, 1.1 van deze bijlage, van zijn keuze een aanvraag in voor goedkeuring van zijn kwaliteitssysteem.

Deze aanvraag bevat:

- documentatie over het kwaliteitssysteem;
- de verbintenis dat hij na goedkeuring van het kwaliteitssysteem de daaruit voortvloeiende verplichtingen zal nakomen;
- de verbintenis het goedgekeurde kwaliteitssysteem te onderhouden en de blijvende geschiktheid en doeltreffendheid ervan te waarborgen;
- documentatie met betrekking tot het goedgekeurde type en een afschrift van het EG-type-onderzoekcertificaat.

3.3.2 In het kader van het kwaliteitssysteem worden alle toestellen onderzocht en worden passende proeven als omschreven in de in artikel 4 bedoelde toepasselijke norm of normen, dan wel gelijkwaardige proeven uitgevoerd om na te gaan of zij in overeenstemming zijn met de toepasselijke fundamentele voorschriften van deze richtlijn.

Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, voorschriften en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden opgenomen in een documentatie van schriftelijk vastgelegde beleidslijnen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem maakt een uniforme interpretatie van de kwaliteitsprogramma's, -plannen, handleidingen en dossiers mogelijk.

De documentatie over het kwaliteitssysteem dient met name een behoorlijke beschrijving te bevatten van:

- de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden van de bedrijfsleiding en van hun bevoegdheden met betrekking tot de kwaliteit van de toestellen;
- controles en proeven die na de fabricage dienen te worden verricht;
- de middelen die bestemd zijn om de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem te toetsen.

3.3.3 De instelling beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of het voldoet aan het in punt 3.3.2 bepaalde. Zij vermoedt overeenstemming met deze bepalingen bij kwaliteitssystemen waarin de betreffende geharmoniseerde norm wordt toegepast. Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis en licht de overige instellingen als bedoeld in onderdeel A, 1.1 van deze bijlage, daarover in. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek, de naam en het adres van de aangewezen instantie en de met redenen omklede beoordelingsbeslissing betreffende de betrokken toestellen.

3.3.4 De fabrikant houdt de instelling die het kwaliteitssysteem heeft

goedgekeurd, op de hoogte van elke aanpassing van het kwaliteitssysteem aan veranderingen die bijvoorbeeld kunnen voortvloeien uit nieuwe technologieën en nieuwe kwaliteitsconcepten.

De instelling onderzoekt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem voldoet aan de desbetreffende bepalingen. Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies waartoe de controle heeft geleid en de met redenen omklede beoordelingsbeslissing.

3.3.5 Een instelling die de goedkeuring van een kwaliteitssysteem intrekt, stelt de overige instellingen als bedoeld in onderdeel A, 1.1 van deze bijlage, daarvan in kennis en vermeldt de redenen van haar besluit.

3.4 EG-toezicht

3.4.1 Het EG-toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.

3.4.2 De fabrikant verleent de instelling voor inspectiedoeleinden toegang tot de fabricage-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name:

- documentatie over het kwaliteitssysteem,
- de kwaliteitsdossiers, zoals controleverslagen, testgegevens, ijkgegevens, kwalificatierapporten betreffende het betrokken personeel, enz.

3.4.3 De instelling verricht minimaal eens om de twee jaar een controle om zich ervan te vergewissen dat de fabrikant de hand houdt aan het goedgekeurde kwaliteitssysteem en het toepast en verstrekt de fabrikant een controlerapport.

3.4.4 Bovendien kan de instelling onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Tijdens deze bezoeken kan de instelling de toestellen beproeven of laten beproeven. Zij legt de fabrikant een rapport betreffende het bezoek voor en een testrapport.

3.4.5 De fabrikant dient het verslag van de instelling op verzoek te kunnen voorleggen.

Procedure 4.: EG-keuring

4.1 Ingevolge deze procedure controleert en verklaart een instelling als bedoeld in onderdeel A, 1.1 van deze bijlage, dat de toestellen in overeenstemming zijn met het in het EG-type-onderzoekcertificaat als bedoeld in onderdeel A van deze bijlage beschreven type en voldoen aan de toepasselijke fundamentele voorschriften in bijlage I.

4.2 De EG-keuring kan, naar keuze van de fabrikant, worden uitgevoerd door middel van controle en beproeving van elk toestel afzonderlijk, overeenkomstig punt 4.3, ofwel door controle en beproeving van het toestel op statistische basis, overeenkomstig punt 4.4.

4.3 Keuring door middel van controle en beproeving van elk toestel afzonderlijk.

4.3.1 Alle toestellen worden onderzocht en er worden passende proeven als omschreven in de in artikel 4 bedoelde toepasselijke normen of gelijkwaardige proeven uitgevoerd om na te gaan of zij in overeenstemming zijn met de toepasselijke fundamentele voorschriften.

4.3.2 De instelling brengt het EG-merkteken aan op ieder toestel en stelt een certificaat van overeenstemming op. Het certificaat kan betrekking hebben op één of meer toestellen en wordt door de fabrikant bewaard. Het EG-merkteken gaat vergezeld van het identificatieteken van de instelling.

4.4 Statistische controle

4.4.1 De fabrikant biedt zijn toestellen aan in de vorm van homogene partijen en neemt alle maatregelen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat het fabricageprocédé de homogeniteit van elke geproduceerde partij waarborgt.

4.4.2 Als daar reden toe is, kan de fabrikant het EG-merkteken tijdens het fabricageproces aanbrengen op elk toestel. Het EG-merkteken gaat vergezeld van het identificatieteken van de instelling die belast is met de statistische controle.

4.4.3 De toestellen worden onderworpen aan een statistische attributenkeuring en worden daarvoor verdeeld in identificeerbare partijen bestaande uit exemplaren van één model die onder nagenoeg gelijke omstandigheden zijn vervaardigd. Met willekeurige tussenpozen wordt er een partij onderzocht. De voor de steekproef uitgekozen toestellen worden afzonderlijk onderzocht en er worden passende proeven, als omschreven in de in artikel 5 bedoelde toepasselijke norm(en), of gelijkwaardige proeven uitgevoerd om te bepalen of de partij wordt goedgekeurd, dan wel afgekeurd.

Een en ander geschiedt aan de hand van een steekproefschema, waarbij de volgende criteria gelden:

- het normale kwaliteitsniveau van de aangeboden partij, dat overeenkomt met een goedkeuringskans van 95% en een niet-overeenstemmingspercentage van 0,5 tot 1,5%;
- de grenskwaliteit van de aangeboden partij, die overeenkomt met een goedkeuringskans van 5% en een niet-overeenstemmingspercentage van 5 tot 10%.

4.4.4 Indien een partij wordt goedgekeurd, stelt de instelling een certificaat van overeenstemming op dat door de fabrikant wordt bewaard. Alle toestellen uit de partij mogen in de handel worden gebracht, met uitzondering van de toestellen waarvan tijdens de steekproef is gebleken dat zij niet in overeenstemming zijn.

Bij herhaalde afwijzing van partijen kan de aangewezen instantie de statistische keuring opschorten.

C. EG-keuring per eenheid (artikel 5, onderdeel b)

1.1 De EG-keuring per eenheid is de procedure waarbij een instelling als bedoeld in onderdeel A, 1.1 van deze bijlage controleert en verklaart dat een toestel in overeenstemming is met de fundamentele voorschriften in bijlage I. De instelling brengt het EG-merk op het toestel aan en stelt een certificaat van overeenstemming op.

1.2 Het certificaat wordt door de fabrikant bewaard.

1.3 De ontwerp-documentatie als omschreven in bijlage IV wordt ter beschikking gesteld van de instelling.

1.4 Het toestel wordt onderzocht en er worden met inachtneming van de ontwerp-documentatie passende proeven verricht om de overeenstemming van het toestel met de fundamentele voorschriften in bijlage I te waarborgen.

Indien de instelling dit nodig acht, kunnen de onderzoeken en de passende proeven na installatie van het toestel worden uitgevoerd.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H.J. Simons

De Minister van Economische Zaken,
J.E. Andriessen

behorende bij het Besluit gastoestellen

Ontwerp-documentatie (1.2.1. bijlage III)

De ontwerp-documentatie omvat de volgende informatie, voor zover die voor de instelling als bedoeld in artikel 7, eerste lid, dan wel een daaraan ingevolge het derde lid van artikel 7 gelijkgestelde instelling met het oog op de beoordeling nodig is:

- een algemene beschrijving van het toestel;
- ontwerp- en fabricagetekeningen en schema's van delen en onderdelen van het toestel, leidingen, enz.;
- beschrijvingen en toelichtingen die nodig zijn voor begrip van het bovenstaande, de werking van de toestellen inbegrepen;
- een lijst van de in artikel 4 bedoelde normen die geheel of gedeeltelijk zijn toegepast en beschrijvingen van de oplossingen die zijn gekozen om te voldoen aan de fundamentele voorschriften, wanneer de in artikel 4 bedoelde normen niet zijn toegepast;
- keuringsverslagen;
- de handleidingen voor de installatie en het gebruik.

In voorkomend geval bevat de ontwerp-documentatie ook de volgende gegevens:

- de verklaringen betreffende de in het toestel verwerkte uitrusting;
- de verklaringen en certificaten betreffende de methoden voor de fabricage en/of de inspectie en/of de controle van het toestel;
- alle andere documenten die kunnen bijdragen tot een betere evaluatie door de aangewezen instantie.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen

Voorwaarden waaraan aan te wijzen instellingen moeten voldoen (artikel 7, tweede lid).

De voor aanwijzing in aanmerking komende instellingen moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

- beschikbaarheid van personeel, alsmede van de nodige middelen en uitrusting;
- technische bekwaamheid en professionele integriteit van het personeel;
- onafhankelijkheid bij het uitvoeren van proeven, het opstellen van verslagen, het afgeven van verklaringen en het uitoefenen van het in dit besluit voorgeschreven toezicht, van het kaderpersoneel en het technisch personeel ten aanzien van alle kringen, groeperingen en personen die rechtstreeks of indirect belangen hebben op het gebied van de toestellen;
- bewaring van het beroepsgeheim door het personeel;
- afsluiting van een verzekering van wettelijke aansprakelijkheid, tenzij deze op grond van het nationale recht reeds door de Staat wordt gedekt.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen